

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, მედიკი შვილის სახლში, № 43
კანტორა რედაქციისა: მედიკი შვილის სტამბაში, ბანოვის ქუჩაზე.

ხელის-მოწერა: მიიღება კანტორაში. შარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи. Въ редакцію газ. „Дრობა“.

ზაფხულის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

სოფელ დღე ორშაბათს ვარდა

ბანსხადმბა: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვ. ენებზე.
ფასი ბანსხადმბისა: დიდი ასო-ვებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთხვერულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციციროთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაურათი

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

ტელეგრაფები

ბრძოლის ველიდან

(ოფიციალური)

ვიზინ-ძივიზი, 21 ღვინობისთვის. ღვინო-რალის ბეიშანის მოწინავე ჯარისაგან თითქმის უბრძოლველად, 16 ოქტომბერს, შკოფრი-შეის დაჭერის შემდეგ, საიღამაც მუხთარ-ფაშის და იზმაილ-ფაშის მეუკანავე ჯარები საჩქაროთ წაიღებენ ჰასან-შალეში, ჩვენი ცხენოსანი ჯარი უკან გამოუდგა და ღამის 2 საათზე თავს დაეცა მტერს. მთხასი ცხენოსანი ყაზახი ერთის ბატარეით, ცოტა ხნის სროლის შემდეგ, შეცვივდა მტრის ბანაკში, 100 კაცი მტეტი დაჩხვს და უკუ-აქციეს მტერი. მქესი ვერსის სიგრძეზე მისდევდნენ იმათ ჩვენები და გაჩერდნენ მხოლოდ მაშინ, როცა ხალხი და ცხენები ერთობ დაილაღნენ.

ღილის 5 საათზე ჰასან-შალე ჩვენმა ქვეყნთა ჯარმა დაიჭირა; ამავე დროს ჩვენმა ცხენოსანმა ჯარმა მურუჯუყამდინ მიაწია—არზრუმიდამ 18 ვერსზედ. ჩვენმა ჯარმა ერთ-ბაშათ 55 ვერსი გადაიარა, დაღალული იყვნენ და ამის გამო აღარ გასდის მტერს.

მტრის ჯარი ამ ჟამად ღვეე-ბოინში არის გამაგრებული; ამ ადგილის წინ, აქეთკენ, დგანან ღვენერლების ბეიშანისა და ტერ-ლუკასოვის ატრიალები.

ჰასან-შალესთან ბრძოლა და სოღან-ლულზე გადასვლა და არზრუმის მიახლოება ჩვენის ჯარისა დიდი ქების ღირსი მოქმედება არის.

ჩვენის მხრით ზარალი ძალიან ცოტაა; სამწუხაროთ, მძიმედ დაჭრილი არიან: სვერსკის პოლკის მაიორი ნიკოფოროვი და ნიყეგროდსკისა—კაპიტანი ტეტიუკი. ამას გარდა მსუბუქად დაჭრილია მ. ი. უის ადიუტანტი პოლკოვნიკი ტოლსტოი.

პარიჟი, 20 ოქტომბერს. ვაზეთს „Times“-ში იწერებინან, რომ რუსის ბერლინელი ელჩი უფ. შბრი ბორნი სტუდენში არის რუსეთის იმპერატორისაგან გამოხმობილიო. ამ გარემოების გამო ხმა გავარდა, ვითომც ბერმანიას ჰსურდეს მებრძოლთა მორიგების თაობაზე შუამდგომლობა იკისროს; ამბობენ, რუსეთიც თანახმა არის ამაზედაო.

ლონდონი, 21 ოქტომბერს. „Times“-ის კორრესპონდენტი იწერება ბოგოტიდამ, რომ 7 სექტემბრიდამ დაწყებული რუსის ჯარები თან-და-თან ვიწროთ გარს-ერთყმიან პლევნასაო და ამ ჟამად ისე შემოხვეულნი არიან, რომ მსმან-ფაშასთან პლევნაში მისასვლელი გზა თითქმის ყოველის მხრით შეკრული არისო. რუსის არმია ჯანმთელად და მხნედ არისო, სურსათი სამყოფად აქეთო.

ამავე ვაზეთში ბერლინიდამ იწერებინან, რომ როგორც რუსეთი სადმე კარგათ დაამარცხებს მსმალეთს, იმ წამსვე მორიგებაზე ჩამოვარდება მოლაპარაკება. ინგლისი ცდილობს სხვა სახელმწიფოების ჰაზრი შეიტყოს ამ საგანზე.

ღმის აზვები

აზიის ბრძოლის ველიდან

ჩიონის ატრიადიდამ გეწერენ, რომ მუხა-მსტატის მახლობლად, მაქეთის მთაზე დაბანაკებულს ჩვენს ჯარს, ამ თვის 19-ს, 3,000 მსმალთს ჯარი დევცა თავს და გაცხარებული სროლა შეიქნაო. კორრესპონდენტი ამბობს, რომ ამ სტრიქონების მოწერის დროსაც სროლა ჯერ კიდევ არ გათავებულაო. ჯერჯერობით ბრძოლის ველიდან 27 დაჭრილი და 3 მოკლული კაცი მოიყვანეს აქაო.

„მოსკოვის უწყებებში“ დაბეჭდილია შემდეგი დებეშა 15 ოქტომბერს მაურუქ-ღარიდამ მიღებული:

„შარსის სამხედრო მთავრობასთან მოლაპარაკება გვაქვს ამ ქალაქის დათმობაზე; ამ თვის 13-ს მოვიდნენ ჩვენს ჯარში შარსიდან გამოგზავნილი კაცები (პარლამენტორები) ამ საგნის შესახებ მოსალაპარაკებლად. ამბობენ, შარსის მცხოვრებლები თხოულობენო, რომ ქალაქი დაუთმოთ რუსებსაო; მაგრამ ციხის კამენდანი და ჯარის უფროსი ამის წინააღმდეგნი არიან.“

„ამ გვარზე დებეშა ამას წინათ ვაზ. „ძავეკაზშიაც“ იყო დაბეჭდილი; მაგრამ მეორე დღეს ამავე დებეშის მომწერმა, (რომელიც აგრეთვე „მოსკოვის უწყებებშიაც“ იწერება ხოლმე დებეშებს), გვაუცნობა, რომ შარსის დათმობაზე მოლაპარაკება შეწყდაო და ახლა ამ ციხეს ყუმბარების დაშენა დაუწყეთო.

ვენას ვაზეთს „Fremdenblatt“-ს 12 ამ თვისას სწერენ არზრუმიდამ, რომ არზრუმის ლუბერნატორი ამ ქალაქს ამაგრებს და მტრის დასახვედრად ემზადებაო. ამ ლუბერნატორის მოთხოვნით იზმაილ-ფაშამ ერთი ნაწილი თავის არმიისა მოფრაქ-შალეში გაგზავნა იმ განზრახვით, რომ არზრუმისაკენ მიმავალ რუსის ჯარს გზა გადაუღობოს.

„ჩრდილოეთ ბერმანიის საზოგადო ვაზეთში“ იწერებინან შარსიდამ, რომ იზმაილ-ფაშის ხელ-ქვეით ითვლება ამ ჟამად სულ 30,000 კაცი, ამ რიცხვიდან 24,000 ქვეითა კარგათ გაწრთენილი ჯარი და 6,000 ცხენოსანი, და ამასგარდა 48 ზარბაზანი.

მეოცის ბრძოლის ველიდან

სოფ. სმოკრატ-ტრამტენიკა (ბოღაროში), 3-ს ოქტომბერს („ღოთების“ კორრესპონდენცია). მცს ივლისამდის უკვე გაუწყეთ ჩვენი ძავეკაზის ბრიგადის მოქმედება და ეხლა შოისმინეთ იმის შემდეგი დანარჩენი შემთხვევები.

ივლისის 21-ს მიველით ქ. პლევნას დასახვერავათ (რეკოვნოსციროვკა), თუ როგორ მდგომარეობაში არიან მსმალეები და როგორ არიან გამაგრებულნი შემდეგ თვრამეტი ივლისისა; აღმოჩნდა რომ მოჰმატებიათ ჯარი და უფრო წინ წამოუწყევიათ თავიანთი ფართო პაზიცი-

ები. მანხეთ, რომ თვითვეულ ბატარეაზედ ტელეგრაფი აქვს გაყვანილი და აცნობებენ ერთმანეთს თავიანთ ძალასა და სისუსტეს, და საითაც მომეტებულათ მოითხოვს საჭიროება, იქით ეშვებოდნენ დანარჩენები. მანხეთის უმაღლესი დაგვიწყეს ძრუების ზარბაზნებიდამ სროლა და ამ სახით დაებრუნდით უკან უზარალოთ და მოველით ს. ბოგოტში.

ივლისის 24-ს გადაველით ბოგოტიდამ ს. იოგლიში, ლოგის მახლობლათ.

ივლისის 26-ს მიველით მარცხენას მხრით ლოგის დასაზვერათ და აღმოჩნდა, რომ მსმალებს მხოლოდ ქალაქის ნაპირი დაუტყრიათ სიმაგრით; ჩვენ თოფის მანძილზედ მიველით იმათს ბატარეისათან და თუმცა ზარბაზნს შეუწყვეტილვ გვესროდნენ და ზარბაზნის ტყვიებიც შიგ ჩვენს შუაში სქდებოდა, მაგრამ ჯერ წინ წავიწიეთ, და შემდეგ დაებრუნდით. მხოლოდ ერთი ცხენი დაგვიტრეს ზარბაზნის ტყვის ნატყვით. დაბრუნების დროს შემოგვატყეს ჩერქეზებმა და ბაშიბუზუყებმა, მაგრამ ვერა გაიტანეს-რა, მხოლოდ ერთი ოსის ურიადნიკი დაგვიტრეს მხარში.

ივლისის 27-ს დილით ლოგიდამ გამოვიდა რამოდენიმე ნაწილი ოსმალთს ჯარი ქვეითი და ცხენოსანი თავიანთ ზარბაზნებით ჩვენი ჯარის დასაზვერავათ.

წინ ჩვენი ქვეითი ჯარი დაუხვდა მოსის გზაზედ და მალე დაბრუნდნენ უკანვე ლოგში. ამ დაბრუნების დროს შემოგვიტია ჩვენ ხუთასამდის ჩერქეზმა და შეგვექნა გახურებული სროლა შმაროცისა და ლოგის შუა: მოუკალით სამოცზე მეტი და ამასთან მათი წინამძღოლი ჩერქეზის თავადი. ამ შემთხვევაში ოსების დივიზიონი უფრო ყოჩაღათ იყვნენ, ნამეტნავათ ლუდაროვს პირველი სოტნა. აქ აღნიშნული მოკლული ჩერქეზის თავადის ძვირფასი ხმალი იმავე დღეს საღამოს ხანს გაუგზავნეთ საჩუქრათ ჩვენს ჯარის მთავარ-სარდალს მ. ი. შმადლესობას ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძეს უფროსს, რომლისაგანაც დიდი მადლობა მოგვივიდა და მიმტანთ წმ. ბიორგის ჯვრები დაურთვა.

ამ შემთხვევის შემდეგ ჩერქეზებს ჩვენთვის აღარ შამოუბედნიათ. წინააღმდეგობა, თუმცა 11-ს აგვისტომდის ვიდექით ს. იოგლიში და ავანპოსტი (ყარაული) გვეყენა ს. შმაროცის ვადამა ლოგის მახლობლათ.

11-ს აგვისტოს გადაველით ს. იოგლიშიდამ ლოგისა და ქ. სელიოს გზაზედ, რადგან ხმა იყო, ვითომც მსმალები მოდიან სელიოს ასაღებათაო, და ჩვენ გზა შეუკარით. ამ ალაგას 20-ს აგვის-

ტომდის ვიდექით. 20-ს აგვისტოს ისევე ძველს ნაბინჯარზედ გადმოველით ს. იოგლიში.

22-ს აგვისტოს შეუდექით კვალად ლოგის აღებას (ქ. ლოგია ერთხელ იყო ჩვენგნით აღებული იენისშივე მაგრამ, რადგანაც სხვა ჯარი არ დაუმატეს და მხოლოდ ერთი სოტნის ყაზახების ანაბარას გახადეს, მოვიდნენ ოსმალები და გამოარეკეს ჩვენი ყაზახები და წესიერათ გამაგრდნენ). ჩვენ მივადექით პლევნოსა და ლოგის შოსეს გზით. ჩვენი დანიშნულება იყო, რომ პლევნოსკენ არ უნდა გაგვეშო მსმალთს ჯარი. დილის ექვსის საათიდან შეიქნა გახურებული სროლა; ჩვენმა ქვეითმა ჯარმა აილოჯერ პირველი ბექური და დეღეები (რედუტი), რომელიც შემდეგ ჩვენის რეკოგნოსციროვკისა გამაგრებით მსმალებს. შემდეგ გამაგრდნენ ოსმალები უკანასკნელ სიმაგრეებში და არ მისცეს ნება მარჯვენას მხრით ჩვენს ჯარს ზარბაზნის წინ წამოწევა სამჯობინარს პაზიციაზედ. ამ დროს წავიწიეთ ჩვენ წინ და დაუწყეთ ზარბაზნის სროლა და რაკი უშთავრესი ყურადღება ოსმალების ბატარეისა ჩვენზედ იყო მოქცეული და გვესროდნენ შეუწყვეტილვ და ჩვენც წინ ვიწვედით, ამის გამო მოასწრეს მარჯვენას მხრით ზარბაზნების წინ წამოწევა და ამ სახით ვიფრინეთ მსმალთს ბატარეა, ზედდატანებით ქვეითი ჩვენი ჯარი მივიდა იერიშითა და რაკი ჩვენი ქვეითი ჯარი მოექცა მტრის სანგლებში და გაქცნენ მსმალები, ამ დროს მარტო ჩვენმა პლადიკავკასის ყაზახის პოლკმა ოსებთანათ გადაუტყრით გზა ორ ბატალიონ მსმალთს ქვეითა ჯარს, ჩავერიენით შიგ. პირია ხიშტი და ხმალი, ექვსასზედ მეტი გავკაფეთ. ამთვენ ჯარში მხოლოდ ერთი აფიცერი შეგვხვდა, თურმე დაჭრილი ყოფილიყო და როდესაც მივაგდეთ ცხენი და დაესაყვილეთ „იავაშ ეჭენდი!..“ მაშინვე გადაყარა იარაღი.

მართალია, მტერი არიან, მაგრამ სიმართლე უნდა ესთქვა, ძალიან ერთგულათ იბრძვიან და ყოჩაღათ.

სალი და დაჭრილი ტყვეები უკან გამოგზავნეთ და ჩვენ წინ გავყევით მტრის კვალს, ვიდრე დაღამდებოდა და ბინდი გავყრიდა ერთმანეთს. ამ შემთხვევაში ლუდაროვის სოტნა (ოსები) ვაქცაყურათ იყვნენ. ხუთი ათასს ამბობენ მსმალთს ზარალს ამ შემთხვევაში, ჩვენის ქვეითის ჯარის მხრით ათას ხუთასი იყო დაჭრილი და დახოცილი, ამათ რიცხვში თორმეტი აფიცერი.

23-ს აგვისტოს ლოგიდამ გარეკილმა მსმალებმა შემოგვიტყეს, ისევ უნდოდათ წაერთმიათ ქალაქი; მაგრამ უკუ-

ვაქციეთ და როგორც შემდეგ აღმოჩნდა რამთენიმე დღის შემდეგ ეს ჯარი პლევნოში შესულიყო.

24-ს აგვისტოს წამოველით პლევნოსაკენ და დაესდექით ს. ბოგოტში.

(დასასრული შემდეგ №-ში)

ლონდონის გაზეთს „Daily News“-ში დიბეჭდილია შემდეგი ტელეგრაფმა 15 ოქტომბერს ბუხარესტიდამ მიღებული:

„პლევნოდამ დაბრუნებულმა ერთმარუსის აფიცერმა მიამბო, რომ მას აქეთ, რაც ბურკომ სოფის გზა დაიჭირა, მსმან-ფაშას პლევნოში სრულებით აღარ მოდის სურსათით. ამ ნაირად მსმან-ფაშის არმია პლევნოში ამ ქამად გარს-შემორტყმულად უნდა ჩაითვალოს. რუსისა და რუმინის ჯარები დღე-ღამე მუშაობენ, გაჰყავთ თხრილები და თანდა-თან გარშემო უახლოვდებიან პლევნოს.“

გაზეთს „Новое Время“-ში არის აბლანოვიდამ მიღებული დეპეშა, რომელიც აგვიწერს იმ ბრძოლას, როდესაც მოჰკლეს თ. სერგეი მაქსიმოლიანის ძე ლეიტენანტის გერცოგი:

„ბუშინ, 12-ს, მთელი მდ. ლომის დაყოლებლივ მტრის (სულეიმან-ფაშის არმიის) დასაზვერავად იყო ჩვენი (მემკვიდრის) ჯარები გაგზავნილი. მართმა პოლკმა აილო მტრისაგან დატოვებული სოფ. ივან-ჩივთლიყი; შემდეგ ამ მდინარის მეორე ნაპირზე გადავიდნენ, მსმალთს ჯარის ბანაკს შადი-ძიოში მიადგნენ, მაგრამ აქედამ ჩვენები იძულებული შეიქნენ უკან დაბრუნებულიყვნენ, რადგან დიდძალი მტერი დახვდათ და კარგათაც გამაგრებული.“

„თვითონ სულეიმან-ფაშა ამ დროს რაზგრადში იყო. აი ამ დროს, ივან-ჩივთლიყთან მოკლეს მხნე მეომარი თ. სერგეი მაქსიმოლიანის ძე, რომელსაც ტყვია პირ-და-პირ შუბლში მოხვდა. წაიქცა თუ არა ეს ახალგაზდა მხნე დის-წული ხელმწიფე იმპერატორის, იმ წამსვე მ. ი. შ. მემკვიდრე მივარდა, მაგრამ მხოლოდ უსულო გვამი დახვდა.“

ბუხარესტიდამ გაზეთს „Presse“ აცნობებენ, რომ ლეინობისთვის 12-ს მთელი დღის განმავლობაში პლევნოსთან რუსებმა გაცხარებული ზარბაზნის სროლა დაუწყეს ამ ქალაქის გარშემო სიმაგრეებსაო. როგორც მოგვხსენებათ, სწორეთ ამ დღეს დენ. ბურკოს ჯარსა და შევექეთ-ფაშის ატრიადს შუა შეტაკება იყო სოფის შოსსებზე, და ზარბაზნის სროლასაც ის მნიშვნელობა ჰქონდა, რომ პლევნოდამ ამ ატრიადის დასახმარებლად ოსმალთებს ჯარები არ გავგზავნათ.

საქართველო

დღიური

* * * ამ დღეებში რამდენსამე ყმაწვილკაცს, ქართული ლიტერატურის გულ-

შემატკივარს, მოლაპარაკება ჰქონიათ ასე ჩინებულად დაწყებული და ასე უდროვოთ მოსპობილის ჟურნალის „ტრებულის“ განახლებაზედ. საქმე იმაზედ არის ჯერ-ჯერობით შეჩერებული, რომ ამ ჟურნალისათვის სახელდაქტორო ყოველის მხრით მოთავსებული და ყველა პირობების დამაკმაყოფილებელი კაცი ვერ უპოვნიათ.

რადგან ამ ჟამად ჩვენ არცერთი ჟურნალი არ გავაჩნია ქართულს ენაზე, რადგან ჟურნალი აუცილებელ საჭიროებას შეადგენს, ამისათვის იმედი გვაქვს, რომ ამ დაბრკოლებას თავიდან აიცილებენ შემოსვენებულნი ქართული ლიტერატურის წარმატებისათვის მზრუნვენი პირნი და ყოველ ღონისძიებას იხმარებენ, რომ ეს კეთილი განზრახვა სისრულეში მოიყვანონ...

* * * ქართული წარმოდგენების შესახებ ამ შემოდგომაზე ჯერ-ჯერობით სრულებით არა ისმის-რა; სანამ ჩვენ მკვიდრ ქართულ სცენას ვეღირსებოდეთ, მანამ ისევ ქართული სცენის „მოყვარეთა“ ანაბარაზე და იმედით ვართ და მოველოდებით, რომ როგორც კვლავ წელსაც რამდენსამე წარმოდგენას გამართავენ...

* * * ბევრს, ერობ ბევს ლაპარაკობენ ჩვენს ქალაქში იმ აყალ-მაყალზე, რომელიც გასულს ხუთშაბათს მომხდარა შიფლისის პრუფორში (კლუბში), როდესაც უფ. იონენისაძეს, უფ. პალიბინის მოწინააღმდეგესა და ამ კაცის პრუფორკილამ გამორიცხვის მიზეზს, უყარეს კენჭი და კიდევ გამორიცხეს ამ კლუბიდან.

* * * უფ. ტოჩი ჯოჯუა, რომელზედაც „დროების“ მე-168 ნომერში იყო რამდენიმე არა-საამური სიტყვა ნათქვამი, გეთხოვს დაუსახელოთ იმას ავტორი ამ ამბის მომწერი, „რათა კანონისამებრ მოვექცე იმასა.“

ამ მოთხოვნის პასუხად უფ. ტოჩი ჯოჯუას, სამწუხაროთ, იგივე უნდა მოვასხენოთ, რაც უპასუხეთ ხოლმე არა ერთს ამ გვარ პირთ: რომ ჩვენ არ ვასახელებთ ჩვენს კორრესპონდენტებს, თუ იმათ არა ჰსურსთ ასპარეზზე გამოსვლა, და ვისაც თავის-თავი შეურაცხყოფილად მიაჩნია შეუძლია პირ-და-პირ რედაქციაზე შეიტანოს საჩივარი, საცა ჯერ არს.

* * * ახირებულ ამბავს იწერებინ „თფილისის მოამბეში“ შვირილის ფოტის სტანციის ზედამხედველს უფ. ნოვიცი-ზე: ეს დალოცვილი თურმე ადრე ისე იქცეოდა, როგორც კეთილ-სინილისიან კაცს შეეფერება: მოვიდოდა თუ არა

ფოტა, იმ წამსვე დაურიგებდა ვისიც წიგნი ანუ გაზეთები იყო. მაგრამ ახლა, როდესაც ასე მოუთმენლად მოელის ხალხი ყოველ გვარ ახალ ამბებს ბრძოლის ველიდამ, ახლა თურმე საღამოს 5 საათიდან მეორე დღის 10 საათამდე გაზეთები და წიგნები უყრია თავის კანტორაში და პატრონებს არ აძლევს.

მაგიერად კორრესპონდენტი სრულის სიმართლით აქებს მუთისის ფოტის სტანციის ზედამხედველს, რომელიც ფოტის მოსვლის შემდეგ ერთს საათში ურიგებს ყველას თავის წიგნებსა და გაზეთებსა.

„დროების“ კორრესპონდენცია

კახეთილამ, 11 სექტემბერს *). დადვა შემოდგომა და ბუნებამ ფერი იცვალა: დაღინჯდა და დარბაისი, დაძმინდა. ღამეებმა დაიჭირეს პირველი ალაგი სილიდით. მზემ დაკარგა სიცხოვლე; ის თავის სხივს ზარმაცად, უღონოთ ისვრის, თითქო გამოლოცვა ჰარაქათიო. ცა გულდამწვარ მგლოვიარესავით ხშირ-ხშირად შავი შესამოსლით იმოსება და თვალებს იცრემლიანებს. ტყე და ველი საცურავად მომზადებულ ვაჟკაცივით ტიტვლდებიან და რაღაც ჩაფიქრიანებულები ხდებიან; ბალები და ვენახები ცარიელდებიან, — ყველაფერი გულ-გრილათ შეყურებს შემოდგომის ბუნებას. შრინვლებს აღარ მოეწონათ ეს დრო და ბევრმა მათგანმა არჩიევს აქაურობას შორს მოგზიურობა. მაგრამ რაც დარჩნენ ფრინვლები, აღარც ისინი არიან კარგ გუნებაზედ...

შველაფერი, — თითქო დაუსრულებია თავის საქმე-მოვალეობაო, — ეხლა ის-წრაფის დაისვენოს, როგორც მიმემთ დაღალული მეომარი...

ჩვენს გლესს კი ჯერ არ მოუცლია დასასვენებლათ. ის თუმცა მეტის-მეტად დაღლილია, მეტად მოუძღოებული და დაქანცულია, ჯანი და ღონე მიღებული აქვს ბევრის ჯაფით, — მაინც კიდევ საწყალს არ შეუძლიან მოისვენოს, თუ უნდა, რომ ძალღ-უმადურათ იცხოვროს.

*) ეს სტატია იმ დროს არის დაწერილი, როცა სიღნაღელებს თავა დანებებული ჰქონდათ თავის საქმეებზედ, დუქნები დაკეტილი იყო და დაშინებული ხალხი ირევოდა ქუჩა-ქუჩა და ზურნის ხმაზედ; როცა მოვაჭრე დედაკაცები საჩქაროთ გარბოდნენ შინასაკენ, როცა თოვლებით სავსე ურემი ურემზე მოდიოდა პოლიციაში, როცა ყოველივე სასამართლო დაკეტილი იყო და ყველა, დიდიდამ პატარამდე, შეიარაღებულნი გარბოდნენ და გამობრბოდნენ ექთ-იქით, როცა ყოველივე მოცილილი მამაკაცი თავის ოჯახში, ცოლ-შვილში გარბოდა სანუფეშებლად... და ამისთვის არის ეს წერილიც სხვანაირი ხასიათისა, ერთობ სახლ-წარკვეთილებით დაწყობილი...

ითუ დაგვიანდა ამ წერილის გამოგზავნა, ამას სხვა ისეთი მიზეზები აქვს, რომლის გაგება მკითხველისთვის არ არის საჭირო.

მხლაც ბევრი თავში საცემი საქმე აწუხებს. ის მანც მოუსვენარია დღე და ღამე მხლავე უნდა დაეშუროს, მერცხე დასწრეს; ზოგი ეხლა გუთუნავს, რომ დედას ნახს უვლოს, საზამთროთ შემა უნდა მოიშადალს და სხ. და სხ.

მაგრამ, რაც უნდა იყვეს, სხვა დროსთან შედარებით, ეხლა მაინც უფრო მცირე საქმეები აქვს გლეს კაცს.

იმან მოიშადა პური და ღვინო, მთელი წლის სარჩო, შეავსო ცარიელი ოჯახი, შეათხელა მოვალეების რიცხვი; სახელმწიფო გარდასახადი მოიშორა, მღვდელ-ღიაკენებს კოდი პური მისცა, დალაქი გაისტუმრა, სუღია-მამასახლისები თავის კამანდით მოიპატიჟა მოისყიდა შავი ღლისთვის, ბეგრებს მორჩა, და რბევას თავი დაახწია და სხ.

მრთი სიტყვით, აუარებელი ვალი რომ კისერს აწვა მძიმე საპალნესავით, პატ-პატა ვადაიყარ-გადმოიყარა ქუდიდამ, ტვირთი შეიმსუბუქა და წელში გადრეკილი რო იყო გაიმართა...

... მხლა ის უნდა იჯდეს და მოსვენებით მოუძღოებული გული, დატანჯული სული და ხორცი განკურნოს, თავის ცოლ-შვილს სიამოვნებით შეჰხაროდეს, მტერ-მოყვარეს პასუხი გასცეს და სხ.

და ნეტა არის ის გლეს-კაცობა, რომელიც ცხოვრობს ისეთ მხარეს, რომ მართლა და ამის მეტი საქმე არ აქვს, რომელსაც სხვა-და-სხვა დარდები და „ბოლმები“ თავს არ დასტრიალებენ?... ჩვენი ქიზიჩელი გლესი კი ახლაც ამას მოკლებულია. იმას ნება არ აქვს თავის ცოლ-თვილში არხეინად დაჯდეს და მათთან მუსაივით გაძღეს. იმას დღეს მტერი კარს უდგია, ანუ, უკეთა ვსთქვა, უპირებს კარზედ მოადგეს. იმან უნდა შეკრიბოს უკანასკნელი ღონე, მოიმატოს გამბედაობა, გაიმაგროს გული და მტერს ლაჩრათ არ დახედეს. რამოდენიმე ქიზიყელი გლესი უკვე გახდა მსხვერპლი მტრის კლანჭებისა და თავი ანაცვალა თავის ქვეყანას; — სხვებმა არ უნდა დავივიწყოთ, ბევრმა დაუტყუა ოჯახი, ცოლ-შვილი, აიღო იარაღი და გავიდა, რომ პასუხი გასცეს მძვინვარე, მოუსვენარ მტერს.

იცე კვირა და დღე არ გაივლის, რომ თითო სოფლიდამ რვა-ათე კაცი არ გაიყვანონ მტრის სადარაჯოთ. შინ მყოფებიც მზათ არიან მტერს გმირულათ დანდენენ. შიარალოთ კარზედ ეფხს არ აღგამენ. მთავრობა ურიგებს რუსულ, ანუ რუსების ნაქონ თოფებს, წაშალს, ტყვიას, ფისტონებს. მაგრამ გლესები ამას არ სჯერდებიან; ისინი თავიანთ მამაპაპურ თოფებს და დამაჩებს, რომლებიც უფრო ემარჯვებათ და შეჩვეულები არიან, სწმენდენ, ასწორებენ, და სროლაში ვარჯიშდებიან. მისაც კი ცოტაოდნათ იარაღის გამართვა შეუსწავლია, იმას იმთენი საქმეები უჩნდება, რომ მოცალდება არ აქვს...

მრთი სიტყვით, მთელი ქიზიყი „ფეხზე დგას, იარაღში ზის“. მაგრამ შიში, — ეს ბედკრული და საძაგელი ჭლიერი

აგტ.

გრძნობა, მოუცილებელი ჭირი უბედურ-
რი აღამიანისა, — მაინც თავისას არ იშ-
ლის, — გულს აძგერებს და აღშფოთება-
ში შექყავს. ბევრმა ბარგი, ოჯახის საშ-
კაული, ძვირფასი ნივთები ორშობებში
ჩამალეს; იქ დაღობას და გაობრებას
რჩეულობენ, მინამ მტრის ფეხთ-ქვეშ
გათელვას და ხელით ჯიჯგნას. ბევრი
სახლ-კარს თავს ანებებენ და სხვაგან,
უშიშარ ალაგებში, ტყეებში და სიღნაღ-
ში იხიზნებიან.

ლობე-მძვრალა ჩიტმა იცის თურმე,
როცა ჭექა-ქუხილი ასტყდება, შენობის
სახურავ ქვეშ ამოეფარება და ფეხებს
მალლა შეიშვერსო, რა არის, — თუ ცა
ჩამოინგრევა, ის იქ შეფარებით გადაირ-
ჩენს თავს და ამას გარდა ცასაც დაიმა-
გრებს.

ითუ უკაცრავათ არ ვიქნები, ჩვენი
ზოგიერთა ქიზიყელებიც ლობე-მძვრალა
ჩიტს მოგვაგონებენ, როცა ამ არეუ-
ლობის დროს თავიანთ ოჯახს, ადგილ-
მამულს, სახლ-კარს, სოფელს და მეზო-
ბლებს თავს ანებებენ და საწყალ სიღ-
ნაღს ხმარობენ ფარდათ და საფრათ, —
თუ მტერი მოვა, აქ შეფარებით ეიხსნით
თავსაო, და თუ აქაც მოგვაწვება, მაშინ
ჩვენ ვიციითო.

ამ ფიქრით და ტყუილი იმედებით
ბევრი მიემატა ფთხალ სიღნაღს.. უკა-
ცრავათ! „ფთხალს“ — მეთქი! „ბულადს
და თამამს“ სიღნაღის ვაჭრობას! და ეხ-
ლა არხეინად, მოსვენებით და თამამათ
თავის ოთახებში განისვენებენ.

— მა, განა მართლა ესეთი შიშია?
იკითხავთ განკვირვებით.

— რა მოგახსენოთ! „როგორც ქუხს
ისე არა წვიმს!“ მაგრამ ძალით ჰყვირი-
ან: „არ-იქნა წვიმს, წვიმს! ჩქარა თავი
შეიფარეთ სიმშრალეშიო!“

ჩვენი ხალხი, ხო მოგეხსენებათ, რა
დაწინაურებული ხალხია ქორებში და
ცრუბუნტელობაში! ამ წინაზე გავარდა
ხმა, რომ ლეკებს ერთი კვირის რალაც

„მთვარის უქმები და მარხვა“ აქვსთ,
თორემ ამდენი ხანიც უნდა აეკლოთ
ძანეთიო. ეს ხმა ისე ჭეშმარიტი ეგონა
ყველას, როგორც ის, რომ ამ არეუ-
ლობის დროს ჩვენმა პატროსანმა მო-
ხელეებმა საყარაულოთ ამოირჩიეს და
გაგზავნეს უმეტესად ისეთი საწყალ-გაჭი-
ვრებულნი, მარტო-ხელნი, რომლებთაც
ლუკმა ენატრებდათ და შინ ქულფათი
საცოდავით უყრიათ, — ხოლო შემძლე
დიდი ოჯახის-შვილებს, სოვდაგრებს,
კეთილშობილებს და სხვებს არც კი
უვრძენიათ, რა ამბავი იყო. მაგრამ, აი,
მესამე კვირაც გავიდა მას აქეთ და არა-
ფერი ამბავია.

მხლა ამას მეორე ქორიც ზედ წამო-
ემატა, რომ ვითომც ერთი გულხადარა-
ლეკი მთხრობლად გამოსულა, გაგზავ-
ნილი ყოფილა ღალესტნისაკენ ამბის
შესატყობლათ, რომ ის დაბრუნდა და
სთქვა — ყველანი მზათ არიან, ხალხი გა-
მოჰყავთ სოფლებიდან, რომ უარის
მთქმელებს სჯიან სიკვდილითო და სხვ.

მსგავსი ქორები ბევრი ესმისთ ჩვენს
ცოდვილ ყურებს; ჩვენც მტკიცეთ ვი-
ნერგავთ გულში და, რასაკვირველია,
შევსებით, გავრცელებით, ვაჭვიადებით,
დალაგებით გარდავსცემთ ხოლმე სხვა
ყურებს; ამ ყურების პატრონიც გაოთ-
ხებით და გაათებით კიდევ სხვა ყურებს
უძღენის...

— მე —

ნარკვი

სამი ბერძნის მღვდელი და ერთიც ოსმალე-
თის მთავრობისაგან დანდობილი პირნი იყვნენ
ამას წინათ ათონის მთაზე გაგზავნილი იმ გან-
ზრანვით, რომ იქაური რუსის მონასტრის მღვო-
მარეობა გაეჩხრიკათ. მსენი დაბრუნდნენ ახლა
სტამბოლში და მოახსენეს პორტას, რომ რუსის
ბერები ოსმალეთის ქვეშევრდომ ბერძნებში არე-
ულობის მოზღდნასა ცდილობენ და ჰსურთ ხალ-
ხი ააჯანყონო. ამის გამო მონასტერი წაუტრთმე-

ვით ამ ბერებისათვის და ბერძნებისათვის — მიუ-
ციათ.

* *

სპარსეთის შაჰი მომავალ წელს ხელ-მეორედ
აპირებს მეროპის ქვეყნების დაწლას. იმას ახ-
ლავე გაუგზავნია მეროპაში ერთი თავის ვეზირი,
რომედმანც უნდა გამოუცხადოს სხვა-და-სხვა
სასახლეებს, რომ შაჰი მომავალ წელს, ამა-და-
ამ დროს აქ იქნებაო. შთავრესი მიზანი შაჰის
მოგზაურობისა, როგორც ამბობენ, ის არის, რომ
პარიჟის მსოფლიო გამოფენა ნახოს.

* *

პარიჟის მცხოვრებლები სჭამენ საშუალო რიც-
ხვით თვეში: 15,500 ხარს, 4,000 ძროხას,
18,900 ხზოს და 137,000 ცხვარს; ამას გარ-
და მულამ თვე იხარჯება პარიჟში უკანასკნელი
500,000 (ნახევარი მილიონი) ფუთი ღორის
ხორცი, ძეხვი, ფრინველფული, კურღლევი და სხვა.

განცხადებანი

ქუთაისში, გუბერნიის ტიპოგრაფიაში
იმაჟღერა და ამ დღეებში გამოვა
„**სოლი თუ გინდა, მს არის!**“
ქრთ-მოქმედებიანი ვოლდევილი მას.
აბაშიძისა.

მართული სახალხო სიმღერები

შეგროვილი და გამოცემული
ზაქ. ჰიჭინაძისაგან.
წიგნი პირველი.
შასი ყველგან ერთი შაური

იმაჟღერა და მალე გამოვა

ლექსი
თ. ი. ზ. ჩოლაყაშვილის
გარდასვალუბაჟედ
თავის სურათით
თქმული
დავით ბივიშვილისაგან
ისქიდება სხვა და სხვა წიგნის მაღა-
ზებში.
შასი ყველგან ორი შაური.

რძ. ზნა.	დილა.	სალამ.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მ. კაპ	ბირჟა	მან. კაპ	მაყანდა	მან. კაპ
თფილისი	9 21	5 18			მცხეთის სიტყვა	1	პეტერბურგი, 20 დენიზ.		თფილისი, 22 დენიზ.	
მცხეთა	10 11	6 27	68	38	შუთაისს, შოთს	1	მართი მანეთი ღირს:		შქვ. თეთ. ბანჯისა, ფო.	190
ბორი	11 58	9 43	2	40 1 23	ბორს, დუშეთს, სიღნაღს	50	ლონდონში 24 პენსი.	78	შქვილი წითელი . . .	145
ხაშური	1 29	11 57	3	92 2 18	როსტოვს, მდვასს, მოსკოვს	2	პარიჟში 250 სანტიმი.	81	ქერი ფუთი . . .	125
სურამი	1 44		4	42 2 46	პეტერბურგს, მარშვას	2	მსკონტი (სარგებლობისთვის)	71 1/2	ბამბა მრევისა, ფუთი .	8 20
ქვირილა	5 49		5	81 3 23	ოსმალეთში, შვეიცარიაში	3	ბანკის ბილეთი 5%	94 50	— ამერიკისა, ფუთი . .	8 50
რიონი	6 47		6	75 3 75	იტალიაში და საფრანგეთში	3 50	მოგებიანი (პირველისესხი)	207 25	ბაპენტილი ბამბა ფო.	9 50
სამტრედია	7 41		7	73 4 29	ინგლისში	3 75	მოგებიანი (მეორე სესხი)	202 50	მატყული თუშური ფო .	7 —
ახ.-სენაკი	—		8	57 4 76	ფოკსა		ბირაოს ფურცლები:		— თარაქამისა ფო . .	3 50
შოთი	9 40		9	75 5 42	ა) თფილისიდან: სამზღვარ გარეთ, მუთაისს, რუსეთს — ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და სამშ. მზურ. — პარასკ. და ორშ. ძანვთს — სამშ. და შაბ. ბ) შუთაისიდან: თფილისისა და შოთისაკენ — ყოველ დღე, კვირას გარდა. მზურგეთს — ორშ. და პარასკ.		თფილ. სააზნ. ბანკისა.		აბრეშუმში ნუზური სტ.	3 —
შოთი	9 13				წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამზღვარ გარეთ:		ხერსონის ბანკის (5%)	85 25	ქონის, ფუთი . . .	5 80
ახ.-სენაკი	—		1 18	66	ლია წიგნის	4	მოსკოვის (5%) . . .	85 50	ქონის სანთელი ფუთი.	8 —
სამტრედია	11 16		2 6 1 14		დაბეჭდილის (სამი მისხალი) .	8	აქციები:		სტეფირინის სანთელი, ფ.	12 54
რიონი	12 13		3 4 1 69				მდვის საეპრო ბანკის	177	ხორცი ძროხისა, ლიტ.	— 54
ქვირილა	1 18	ლამე	3 98 2 21				შოთი-თფილ. რკინ. გზის		— ცხვრისა, ლიტრა . .	— 63
სურამი	5 12	1 10	5 33 2 96				შავი ზღვის ცეცხ. გემების	527	სპირტი, გრადუსი . . .	— 12
ხაშური	5 39	1 37	5 84 3 24				პავკაზის და მერკურის	225	— შპეინილი ფუთი . . .	7 20
ბორი	7 5	4 87	36 4 9				პირე. საზღვევ. საზღვ.	745 50	შავა გოგვალი, ფუთი .	26 —
მცხეთა	8 50	6 59	9 8 5 4				პეტერბ. საზღვევ. საზ.	235 50	ხეთი ქუნჯუთისა ფუთ.	12 —
თფილისი	9 31	7 56	9 75 5 42				მოსკოვის საზღვევ. საზ.	268	მკობლ 1/2 იმპერიალი .	8 28